

Postbus 52
5900 AB Venlo
Telefoon 0900 - 8844

Bezoekadres Rijnbeekstraat 1
5913 GA Venlo
Korpsonderdeel Korpsbeheerder

Behandeld door Juridische Zaken
Doorkiesnummer 0900 - 8844
Ons kenmerk 12b10.1921
Uw kenmerk wobverzoek oktober 201250023
Datum **25 JUNI 2012**
Onderwerp uw informatieverzoek van 24 mei 2012
Bijlage(n) 3

AANTEKENEN

Buro Jansen & Janssen
T.a.v. [REDACTED]
Postbus 10591
1001 EN AMSTERDAM

Geachte heer [REDACTED]

Per brief van 31 mei 2012 heb ik de ontvangst bevestigd van uw brief van 24 mei 2012, met uw kenmerk wobverzoek oktober 201250023, inzake uw verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). U heeft verzocht om diverse documenten ten aanzien van selectief, discriminatoir handelen, optreden of op een andere manier functioneren en/of etnisch profileren, handelen, optreden of op een andere manier functioneren van zowel individuele functionarissen als beleidsmatig handelen van het apparaat als geheel.

Begrepen is dat mr. L.W.H. van den Berg, korpsjurist bij de politieregio Zeeland, op 29 mei 2012 telefonisch contact met u heeft opgenomen. Uit dat gesprek kwam naar aanleiding van onderhavige Wob-verzoek naar voren:

- het verzoek ziet over een periode van de afgelopen vijf jaar;
- het gaat de heer Van Amersfoort daarbij niet om de individuele kwesties maar om rapportages, evaluaties etc.;
- het verzoek beperkt zich tot de uitvoering van de politietaak.

Naar aanleiding van deze specificatie is binnen de politieregio Limburg-Noord onderzoek gedaan naar de beschikbare documenten. Naar aanleiding van uw verzoek kan ik u berichten dat de politieregio Limburg-Noord geen fysieke documenten over voornoemde onderwerp heeft. De documenten zijn wel digitaal beschikbaar en zijn geprint. Na afronding van dat onderzoek is op 19 juni 2012 telefonisch contact met u opgenomen en is besproken welke documenten beschikbaar zijn.

In het voornoemde telefoongesprek heeft u aangegeven dat uw Wob-verzoek gepreciseerd moet worden tot de volgende documenten:

- Criminaliteitsbeeld Discriminatie 2010 provincie Limburg, opgesteld door politie, openbaar ministerie en Antidiscriminatievoorziening Limburg;
- notitie t.b.v. het regionaal managementteam betreffende de stand van zaken discriminatie februari 2011;
- notitie t.b.v. het regionaal managementteam betreffende de stand van zaken discriminatie 2009.

Bijgevoegd treft u deze drie documenten aan. Met betrekking tot het 'Criminaliteitsbeeld Discriminatie 2010' merk ik het volgende op. In dat document wordt gesproken over 'proeve' en 'concept'. Deze notitie is wel formeel vastgesteld, maar is niet herschreven naar een definitief document. De inhoud is overigens verder ongewijzigd gebleven.

Ik vertrouw erop u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend,

de korpsbeheerder,
n.d. de korpschef,

B. Roekhuizen

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht kan degene wiens belang bij dit besluit is betrokken hiertegen bezwaar maken tot zes weken na de dag van bekendmaking daarvan. Bezwaar maken geschiedt door een bezwaarschrift in te dienen bij het bevoegd gezag. Het bezwaarschrift moet worden ondertekend en moet tenminste bevatten de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden van het bezwaar.

Criminaliteitsbeeld Discriminatie 2010 provincie Limburg.

"Onder discriminatie of discrimineren wordt verstaan: elke vorm van onderscheid, elke uitsluiting, beperking of voorkeur, die ten doel heeft of ten gevolge kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op politiek, economisch, sociaal of cultureel terrein of op andere terreinen van het maatschappelijk leven, wordt teniet gedaan of aangetast."

Voor u ligt een eerste proeve van een regionaal criminaliteitsbeeld over 2010, zoals dat is opgemaakt op basis van gegevens van de partners van het Regionaal Discriminatie Overleg (RDO).

Dit eerste criminaliteitsbeeld discriminatie is gebaseerd op cijfermatige informatie over het jaar 2010 van ADVLimburg, de politie en het OM.

Omdat er pas vanaf 2010 sprake is van een volledig jaar waarin de registratie is uitgevoerd, is binnen het ambtelijk vooroverleg afgesproken om het jaar 2010 als zgn. 'nul-meting' te gebruiken. Derhalve is het niet mogelijk om op dit moment te spreken over zichtbare trends en ontwikkelingen. Wel zijn er aantal indicaties die vanuit de registratie 2010 gegeven kunnen worden met betrekking tot de situatie in Limburg.

Beoogd wordt hiermee om een inkijk te geven in de ware aard en omvang van de discriminatieproblematiek in onze regio.

Het opstellen van dit criminaliteitsbeeld is geen doel op zich, maar een middel om op basis van een goed inzicht in de problematiek de juiste interventies te ondernemen, die een eind kunnen maken aan de diverse vormen van discriminatie. Hierbij zal steeds sprake moeten zijn van maatwerk. Bij het bestrijden van discriminatie is het onmogelijk om vanuit slechts één instantie te kijken naar het probleem. Een melding van discriminatie is grotendeels een complex probleem. Een gezamenlijke aanpak vanuit ADVLimburg, politie en Openbaar Ministerie biedt maatwerk. Naast het daadwerkelijk aanpakken van incidenten is een samenwerking op het gebied van visie ontwikkelen in een gezamenlijke aanpak van discriminatie een meerwaarde.

ADV Limburg:

Drie nuanceringen hierbij zijn dat ADVLimburg pas sinds anderhalf jaar klachten registreert en vanaf november 2009 met het landelijk registratiesysteem werkt en de gegevens geen volledig beeld van het aantal concrete incidenten geeft. Wel is te constateren dat na de landelijke campagnes in 2009 en 2010 en tijdens de eigen campagne het aantal klachten gestegen is.

Als er gekeken wordt naar de verdeling tussen de discriminatiegronden en maatschappelijke terreinen waar de discriminatie plaatsvindt geven de onderstaande overzichten een beeld van de verdeling in getallen.

Discriminatiegronden in 2010

(240 klachten waarbij 259 gronden geregistreerd zijn, er kunnen meer dan één grond bij een melding/klacht aangegeven worden)

Discriminatiegronden 2010	Aantal registraties
- Ras	99
- Godsdienst	22
- Seksuele gerichtheid	11
- Geslacht	15
- Leeftijd	23
- Nationaliteit	13
- Handicap/Chronische ziekte	40
- Arbeidscontract	1
- Burgerlijke staat	0
- Levensovertuiging	1
- Politieke gezindheid	0
- Niet wettelijke gronden	33
(uiterlijke kenmerken)	1
Totaal gronden:	259

Discriminatiegronden

- Ras, handicap/chronische ziekte en leeftijd zijn de drie meest voorkomende discriminatiegronden.
- Met 40% van de meldingen is ras de meest voorkomende discriminatiegrond: één vijfde van die meldingen is afkomstig van autochtone Nederlanders.
- 15% van de meldingen heeft betrekking op handicaps en chronische ziekten.
- 9% van de meldingen heeft betrekking op leeftijd - dit betreft met name discriminatie en ongelijke behandeling van ouderen.
- 13% van de meldingen betreft 'niet-wettelijke' gronden (dat wil zeggen, discriminatiegronden die niet als zodanig in art. 1 van de Grondwet zijn benoemd): bijvoorbeeld uiterlijk, tatoeages en piercings, strafblad en inkomen.

Maatschappelijk terrein in 2010

(240 klachten waarbij 240 terreinen geregistreerd zijn, immers een klacht kan slechts op één enkel terrein geregistreerd worden)

Maatschappelijk terrein 2010	Aantal registraties
- Arbeidsmarkt	63
- Buurt/wijk	22

- Collectieve voorziening	41
- Commerciële dienstverlening	23
- Horeca/amusement	6
- Huisvesting	8
- Media en reclame	3
- Onderwijs	19
- Politie/Om/vreemdelingendienst/Justitie	6
- Privésfeer	5
- Publieke/politieke opinie	8
- Sport en recreatie	12
- Openbare ruimte	15
- Overig	9
Totaal gronden:	240

Maatschappelijke terreinen

- 27% van alle meldingen heeft betrekking op de arbeidsmarkt: bij werving en selectie ervaren vooral ouderen en mensen met een handicap of chronische ziekte ongelijke behandeling. Op de werkvloer gaat het vaak om vijandige bejegening van niet-westerse allochtonen, door collega's, leidinggevend en klanten.
- In 17% van de meldingen wordt discriminatie ervaren bij 'collectieve voorzieningen', zoals gemeenten, uitkeringsinstanties, gezondheidszorg en jeugdzorg.
- 10% van de meldingen betreft 'commerciële dienstverlening', zoals banken, verzekeraars en detailhandel.

Uitgangspunt voor ADVLimburg is de ervaren discriminatie van de melder. Dit kunnen situaties zijn waarbij wettelijk sprake is van discriminatie en situaties die gevoelsmatig discriminatie zijn. Een kanttekening moet worden gemaakt bij de maatschappelijke terreinen. Niet alle meldingen van discriminatie kunnen vanuit het strafrecht worden bekeken. Zeven meldingen hebben in het jaar 2010 uiteindelijk geleid tot het doen van een aangifte van discriminatie. Bedacht dient hierbij te worden dat in circa 85% van de meldingen volstaan kan worden met het geven van advies/informatie en dat slechts in een beperkt aantal gevallen sprake is van bemiddeling, bijstaan in procedures of doorverwijzing.

Aard voorval:

(240 klachten waarbij 278 keer een aard voorval is geregistreerd)

Aard voorval	Aantal registraties
- Omstreden behandeling	136
- Vijandige bejegening	104
- Geweld	14
- Bedreiging	8
- Overig bv. uitingen van	6

ongenoegen	
- Onbekend	6
- Niet geregistreerd	4
Totaal aard voorval:	278

Aard van de melding

- Discriminatie kan allerlei vormen aannemen. In 52% van de meldingen komt 'omstreden behandeling' voor, vooral ervaren door autochtone Nederlanders. Het betreft klachten zoals het weigeren van een verzekering omdat men te oud is of het niet aannemen van bij een baan omdat met geen dialect spreekt of het weigeren in de fitness van een vrouw met hoofddoek.
- Geweld en bedreiging komt in 8% van de gevallen voor. ADV Limburg directeur Dinjens: "Deze cijfers geven zeker géén volledig beeld. We weten via politie en uit landelijke cijfers dat lang niet iedereen aangifte of melding doet van mishandeling of bedreiging." Geweld en bedreiging worden genoemd in combinatie met de discriminatiegronden ras en seksuele gerichtheid.

Als het gaat om omstreden behandeling waarbij sprake is van 136 registraties dan wijst de combinatie met discriminatiegrond, maatschappelijk terrein en etnische herkomst uit dat op het terrein van arbeidsmarkt, collectieve voorziening, commerciële dienstverlening, huisvesting en horeca naar verhouding vaker autochtone Nederlanders de geregistreerde omstreden behandeling ervaren. Omstreden behandeling op het terrein van onderwijs en politie/justitie wordt het meest door niet westerse allochtonen gemeld.

Woonplaats melder en plaats voorval :

Het registratiesysteem maakt onderscheid bij de registratie van 'woonplaats melder' en 'plaats voorval'. Deze gegevens worden geregistreerd omdat woonplaats melder leidend is in het registreren en behandelen van de klachten. ADVLimburg voert de Wet Gemeentelijke Antidiscriminatievoorzieningen (WGA) uit voor aangesloten gemeenten in Limburgⁱⁱ. Daarnaast is het van belang om bij de terugkoppeling van de cijfers naar de gemeenten het exact aantal meldingen uit de gemeenten te kunnen aanreiken en het aantal meldingen dat inwoners van de gemeente hebben ervaren, maar die niet hebben plaatsgevonden in de eigen gemeente. ADVLimburg levert de aangesloten gemeenten de cijfers en gegevens die nodig zijn voor de jaarlijkse rapportage en terugkoppeling naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Wijze van klachtbehandeling

- Met 84,68% is advies en informatie de meest gebruikte vorm van klachtbehandeling.

Etniciteit melder

- 54% van de meldingen is afkomstig van autochtone Nederlanders, 10% van westerse allochtonen, 25% van niet-westerse allochtonen. In 10% van de meldingen is de etniciteit onbekend.

Actuele ontwikkelingen in 2011:

Als er gekeken wordt naar het eerste kwartaal van 2011 dan zijn er 58 klachten van discriminatie bij ADVLimburg gemeld. In het jaar voorafgaande, betrof dit 37 meldingen. Een stijging van 21 klachten over de maanden januari, februari en maart in 2011.

Politie Limburg-Noord:

Vooraf is een kanttekening op zijn plaats: De cijfers dienen met de nodige voorzichtigheid te worden behandeld. Cijfers die bij de politie bekend zijn geven immers geen volledig beeld van het totaal aantal discriminatie-incidenten, aangezien er meerdere instanties zijn waar discriminatie gemeld kan worden. Bovendien vraagt de meldings- en aangiftebereidheid van slachtoffers blijvende aandacht.

Het Landelijke Expertisecentrum Diversiteit (LECD) heeft een uniform zaaksoverzicht ontwikkeld dat gevuld wordt door de korpsen. Het betreft de registratie van meldingen, aangiften en uit eigener beweging opgemaakte processen-verbaal van strafrechtelijk verwijtbare incidenten met een discriminatoire achtergrond. Het gaat daarbij zowel om discriminatie als zelfstandig strafbaar feit (zgn. zuivere discriminatie) als discriminatie die de context vormt bij een algemeen delict (bijv. mishandeling of vernieling). Conclusies over discriminatoire incidenten op basis van deze cijfers gaan daarom over de 'door de politie geregistreerde discriminatie' en niet over de 'werkelijke' discriminatie in de samenleving.

Dit trefwoordenonderzoek geeft wel een eerste inzicht in de aard en omvang van politieke registraties met een discriminatoir karakter.

Waarop niet mag worden gediscrimineerd:

• Leeftijd	• Godsdienst/ levensbeschouwing
• Sekse	• Gezondheid/ handicap
• Seksuele gerichtheid	• Burgerlijke staat
• Ras/ afkomst/ nationaliteit	• Combinatie van gronden

In 2008 betrof dit 177 geregistreerde incidenten en in 2009: 148. De gegevens van alle politieregio's worden vervolgens gestapeld om te komen tot één landelijk beeld (Poldis). Landelijk gezien scoort Limburg-Noord hoog in het aantal

geregistreerde incidenten. Dit wordt mede veroorzaakt door de extra aandacht die wij besteden aan het goed registreren van discriminatiegevallen. Ten opzichte van 2008 laten de cijfers voor Limburg-Noord in 2009 een forse toename zien voor wat betreft geregistreerde discriminatie op grond van politieke overtuiging; fascisme/ rechts extremisme en discriminatie op grond van homoseksualiteit. Een substantiële daling is te constateren bij geregistreerde discriminatie op grond van herkomst en etniciteit.

In 2010 zijn in totaal 121 incidenten geregistreerd. Tabel 1 toont het aantal geregistreerde incidenten naar discriminatiegrond.

Tabel 1. Aantal geregistreerde incidenten naar discriminatiegrond

Discriminatiegrond	Aantal geregistreerde incidenten in 2010	Aantal geregistreerde incidenten jan. t/m feb. 2011
Leeftijd	0	0
Sekse	0	0
Seksuele gerichtheid	8	0
Ras/ afkomst/ nationaliteit	25	3
Godsdienst/ levensbeschouwing	2	1
Gezondheid/ handicap	0	0
Burgerlijke staat/ leefvorm	1	0
Vernieling (o.a. hakenkruis, WP, Nazi)	41	8
Belediging (o.a. homo, flikker, Nazi, racist)	36	3
Hitlergroet	8	0
Totaal	121	15

Beledigingen en scheldpartijen vormen nog steeds de belangrijkste wijze waarop de discriminatie plaatsvindt. Het bekladden of bekrassen van gebouwen en auto's met rechts extremistische tekens vormt echter ook een zeer groot deel van alle door de politie Limburg-Noord geregistreerde discriminatoire incidenten.

Waartoe hebben deze 121 "discriminatie"-incidenten geleid?

- 54 zaken bij politie opgelegd vanwege onvoldoende opsporingsindicatie
- 34 zaken nog in behandeling bij politie
- 12 zaken bemiddeling politie
- 1 zaak afgedaan middels een mini-proces-verbaal

- 7 zaken in het ongewisse (onduidelijk wat hiermee gebeurd is)
- 13 zaken naar het OM

In de eerste twee maanden van 2011 zijn 15 incidenten geregistreerd, waarvan 8 vernielingen (plaatsen van hakenkruisen), 3 inzake afkomst, 3 beledigingen en 1 incident betreffende godsdienst.

Politie Limburg-Zuid:

Geen nader uitgewerkte informatie beschikbaar.

OM Limburg:

Ook hier is vooraf een kanttekening op zijn plaats bij de cijfers.

Het OM legt alleen de zogeheten 'zuivere discriminatiefeiten' vast. Dan gaat het om zaken als belediging en uitsluiting op grond van ras, levensovertuiging en geaardheid en het aanzetten tot haat. Maar in veel andere misdrijven kan discriminatie ook een rol spelen. Denk aan een bedreiging, een vechtpartij, een vernieling. Als bij dergelijke 'commune delicten' discriminatie in het spel is, komt dat niet met één druk op de knop boven drijven in de statistieken. Zo worden een aantal commune delicten met discriminatoire aspecten niet afgehandeld als echte discriminatie-zaken, maar als gemeenschappelijk delict afgehandeld en geregistreerd. Illustratief hiervoor is wellicht de casus "Bullchat", een openlijke geweldpleging met een duidelijke discriminatie-achtergrond (zie kader hieronder).

Zaak Bullchat: citaat uit requisitoir van officier van Justitie.

"Het betreft geen "gewone" openlijke geweldpleging, zoals een ruzie op straat na een avondje stappen, maar een geplande actie om iemand die homo is om die reden in elkaar te gaan slaan. Dit was een geplande openlijke geweldpleging met een specifieke doelgroep voor ogen: homoseksuelen. Hier heeft men bewust contact gezocht met een homoseksuele jongeman en ging men op pad om die jongen een pak slaag te geven enkel en alleen omdat hij niet van meisjes houdt, maar van jongens.

De vraag die vervolgens natuurlijk centraal staat, is: maar wat voor een straf moeten deze verdachten hiervoor krijgen? Die vraag is gemakkelijker gesteld dan beantwoord omdat de functie van een straf tweeledig is. Aan de ene kant moet gekeken worden naar de persoon van de verdachte. Met wat voor iemand hebben we te maken? Heeft hij al eerder met justitie van doen gehad? Welke indruk laat hij achter? Heeft hij spijt, en – in dat kader misschien nog wel het allerbelangrijkste – waarvan dan precies? Hoe oud is hij? Wat zou goed voor hem zijn? Allemaal vragen die aan de kant van de verdachte moeten worden gesteld en moeten worden beantwoord. Aan de andere kant echter heb je de maatschappij (of eigenlijk de rest van de maatschappij) die ik vertegenwoordig en het signaal dat naar die maatschappij moet worden gegeven. Vragen die daarbij horen zijn: hoe kijkt de maatschappij tegen deze vorm van discriminatie aan? Hoe zou diezelfde maatschappij willen dat wij optreden? Maar nog belangrijker is misschien wel de vraag: welke straf

zou anderen voldoende afschrikken om zo iets te doen? Wat is ervoor nodig om in vergelijkbare gevallen anderen ervan te weerhouden?"

Uitspraak in eerste instantie: van de 2 hoofdverdachten is de behandeling van de zaak aangehouden; 3 medeverdachten zijn vrijgesproken door de rechtbank, waartegen appel is aangetekend door het OM.

Door de politie Limburg-Noord werden 13 zaken met een discriminatie-aspect bij het OM aangeleverd. Hiervan werden 7 zaken bij de rechter aangebracht. In geen van deze 7 zaken is in dagvaarding een discriminatie-delict ten laste gelegd, wel belediging, mishandeling en bedreiging. Dagvaarding voor een zuiver discriminatie-delict bleek in casu niet mogelijk vanwege het ontbreken van een adequate juridische onderbouwing hiervan in het proces-verbaal.

Van die 13 OM zaken werden 3 zaken afgedaan met een transactie geldsom (belediging).

3 zaken zijn nog in behandeling.

Door de politie Limburg-Zuid werd 10 discriminatie- zaken bij het OM aangeleverd.

Van die 10 zaken werden er 7 gedagvaard. Eén dagvaarding ter zake discriminatie. Overig belediging, bedreiging en doodslag.

Van de overige 3 zaken werden er 2 geseponneerd en is 1 zaak nog in behandeling.

Opgemerkt moet worden dat de lijsten van Zuid lopen tot en met oktober 2010. Voor Maastricht en Kerkrade beginnen de meldingen pas vanaf maart. Kortom: nog geen volledige weergave van 2010.

Verklaring verschil lijst Politie en OM:

- van het grote aantal hits gaat maar een beperkt aantal zaken naar het OM (zie uitsplitsing Roermond)
- van de ingezonden zaken wordt een significant deel afgedaan ter zake belediging (vaak tegen een ambtenaar in functie). Een agent wordt uitgeschoold voor vuile homo. Die zaak komt terug vanwege het trefwoord homo. Een dergelijke zaak wordt (terecht) afgedaan ter zake belediging.
- iemand doet aangifte ter zake bedreiging, mishandeling oid en meldt in die aangifte tevens dat hij zich gediscrimineerd voelt. De aangifte wordt opgemaakt ter zake mishandeling en ingestuurd. Op het parket wordt vervolgens (ten onrechte) niet alsnog ook discriminatie opgevoerd. > dus politie moet aangifte discriminatie herkennen en als zodanig opnemen. OM moet - ook wanneer de politie niet goed kwalificeert - discriminatie ten laste leggen wanneer die discriminatie "erin zit" (en niet volstaan met het feit "waar het gevoelsmatig om gaat"). Hier valt winst te behalen.

Voorlopige Conclusies:

Discriminatie neemt in Limburg geen andere vormen aan dan elders in het land. Er wordt het meest gediscrimineerd op grond van ras (gemeld door allochtonen en autochtonen), op handicap/chronische ziekte en op leeftijd. Het vaakst vindt discriminatie op de arbeidsmarkt plaats. Dat zijn de hoofdlijnen uit de jaarcijfers 2010 van ADV Limburg, die namens 30 Limburgse gemeenten discriminatiemeldingen registreert en behandelt. De monitor 2010 is de eerste rapportage over een volledig kalenderjaar sinds ADV Limburg medio 2009 van start is gegaan.

Limburgse relevantie

Ras, handicap/chronische ziekte en leeftijd zijn de meest genoemde discriminatiegronden in Limburg. Dat is in lijn met de landelijke tendens van de afgelopen jaren, stelt directeur Johan Dinjens van ADV Limburg: "Wat de Limburgse cijfers wel extra relevant maakt, is dat delen van Limburg met vergrijzing te maken hebben. Obstakels opwerpen voor 45 plussers bijvoorbeeld is niet slim, zeker niet in een tijd waarin de overheid van ons verwacht dat we allemaal langer doorwerken. Onze samenleving kan het zich niet veroorloven om een onderscheid te maken tussen mensen op basis van kenmerken die er niet toe doen. Zeker bij de verwachte krapte op de arbeidsmarkt, zoals in de gezondheidszorg. Dan wordt discriminatie van ouderen of mensen met een handicap of chronische ziekte ineens een stuk actueler. Dat geldt ook voor discriminatie op grond van ras. Uitsluiting door discriminatie is dan niet productief voor de ontwikkeling van deze provincie. Het is zinvoller om in te spelen op kwaliteiten van mensen dan verschillen te benadrukken."

Hoe nu verder?

Zoals gezegd het vaststellen van een regionaal discriminatiebeeld is geen doel op zich, maar een eerste noodzakelijke stap om te komen tot een adequate, integrale aanpak van de discriminatieproblematiek in de provincie Limburg.

Op basis van het verkregen inzicht dienen we nu met elkaar de hierop passende maatschappelijk relevante interventies te doen, die zoveel mogelijk recht doen aan de belangen van de betrokken partijen hierbij.

Discriminatie is niet een op zich zelf staand fenomeen, maar legt een relatie met burgerschap, leefbaarheid en veiligheid en hiermee een onderdeel van leefbaarheid- en veiligheidsbeleid.

Vanuit deze optiek dient discriminatie dan ook niet geïsoleerd aangepakt te worden maar in samenhang vanuit ieders verantwoordelijkheid en met als gezamenlijk doel: het vergroten van de veiligheid in de samenleving en daarmee het versterken van de leefbaarheid.

Routing van conceptnotitie Criminaliteitsbeeld Discriminatie 2010 Limburg:

- Bespreking en vaststelling in regionale beheersdriehoek Noord en Zuid;

- Inzenden van vastgesteld Criminaliteitsbeeld Discriminatie 2010 Limburg richting College van PG.'s c.q. Landelijk Expertise Centrum Discriminatie (LECD);
- Terugkoppeling richting gemeenten via districtelijke driehoeken juni;
- Terugkoppeling in bijeenkomst van AJB;

Roermond, 16 mei 2011

Regionaal Discriminatie-Overleg Limburg.

XXXXX

Bijlage: Overzicht meldingen per gemeente:

Limburg Noord	
Roermond	26
Venlo	19
Weert	16
Peel en Maas	10
Venray	07
Leudal	07
Roerdalen	06
Echt en Susteren	05
Nederweert	02
Beesel	02
Bergen	02
Maasgouw	0
TOTAAL Limburg Noord	102 klachten

Limburg Zuid	
Heerlen	37
Maastricht	33
Sittard-Geleen	21
Kerkrade	13
Brunssum	06
Meerssen	05
Margraten	05
Gulpen-Wittem	04
Landgraaf	03
Stein	03
Nuth	02
Eijsden	02
Schinnen	01
Valkenburg	01
Vaals	01
Onderbanken	01
Voerendaal	0
Simpelveld	0
Beek	0
TOTAAL Limburg Zuid	138 klachten

¹ Artikel 90quater Wetboek van Strafrecht

¹¹ Overzicht meldingen per gemeente: zie bijlage.

Vergadering : RMT

Agendapunt :

Onderwerp : **Stand van zaken aanpak discriminatie**

Achtergrond

Onlangs zijn landelijk publicaties omtrent discriminatie verschenen, te weten rapportage homofoob geweld en de landelijke criminaliteitsbeeldanalyse discriminatie. Beide publicaties zijn tot stand gekomen met input van de politiekorpsen. Deze publicaties zijn dan ook aanleiding om de stand van zaken omtrent de aanpak van discriminatie weer te geven.

Eind 2007 is de vernieuwde Aanwijzing Discriminatie van het College van Procureurs Generaal van kracht geworden. De door de RHC en Kbb vastgestelde Beleidsnota Discriminatie is de uitwerking hiervan voor de politie. Deze beleidsnota schetst de ontwikkelingen die het afgelopen jaar reeds hebben plaatsgevonden en geeft de koers weer voor 2008 tot 2010 wat betreft de aanpak van discriminatie van burgers door de politie in Nederland.

De aanpak van deze vorm van discriminatie omvat twee hoofdlijnen, namelijk aandacht voor het vertrouwen van de burger in politie en het inrichten van de strafrechtelijke aanpak. Voor de korpsen dient deze meerjarenvisie als inspiratiebron.

Vertrouwen van de burger

Een adequate aanpak van discriminatie bepaalt ook het imago van de politie. Een politie die door een deel van de bevolking als ontoegankelijk, weinig respectvol, stigmatiserend of zelfs discriminerend wordt ervaren, heeft het lastig. Zeker op momenten dat het in divers samengestelde wijken spannend wordt. Daarom wordt voorgesteld om klachten over discriminatie herkenbaar op te nemen in de klachtenregistratie van de korpsen en klachten over discriminatie voor te leggen aan de bestaande klachten commissie in de korpsen.

Uit navraag bij de regionale klachtencoördinator blijkt dat klachten over discriminatie worden verwerkt in de klachtenregistratie en dat alle klachten op discriminatiegebied (bejegeningklachten) worden voorgelegd aan de klachtencommissie van ons korps.

Strafrechtelijke Aanpak

Discriminatie is een strafbaar feit en daardoor een kerntaak van de politie. Voor de politie is de Aanwijzing discriminatie 2007 maatgevend. Enkele aandachtspunten die in deze notitie worden benoemd zijn het Regionaal Discriminatie Overleg (RDO), registratie middels uniforme zaaksoverzichten en taakaccenthouders discriminatie.

Regionaal Discriminatie Overleg

In de Aanwijzing Discriminatie 2007 wordt aandacht geschonken aan de samenwerking tussen het OM, de regiopolitie en de Antidiscriminatievoorzieningen. Deze samenwerking wordt georganiseerd in een Regionaal Discriminatieoverleg (RDO). In het RDO overleggen de discriminatieofficier, politie en de ketenpartners over de lijst van discriminatie-incidenten. Onderwerp van overleg kan verder zijn, de ontwikkeling van een gezamenlijk beleidsplan, de evaluatie van de onderlinge samenwerking en de terugkoppeling van de afdoening van zaken.

In 2008 is door ons korps energie gestoken in het opzetten van het Regionaal Discriminatie Overleg Limburg. In 2008 hebben twee bijeenkomsten plaatsgevonden onder voorzitterschap van de discriminatieofficier van parket Maastricht. In dit overleg is het parket Roermond en Maastricht en de korpsen Limburg-Noord en Limburg-Zuid vertegenwoordigd. Op termijn kan dit overleg aangevuld worden met de vertegenwoordigers van de antidiscriminatievoorzieningen en vertegenwoordigers van het lokaal bestuur.

Binnen het parket Maastricht heeft eind 2008 een herverdeling van portefeuilles plaatsgevonden. Tot op heden is nog geen nieuw RDO door de officier van justitie georganiseerd.

Registratie: uniform zaaksoverzicht

De Aanwijzing discriminatie geeft aan dat het van belang is om zicht te hebben op de aard en omvang van de discriminatieproblematiek op politieregionniveau.

Hiervoor is de registratie van meldingen en aangiften van discriminatie-incidenten een noodzakelijke voorwaarde. Het Landelijke Expertisecentrum Diversiteit heeft een uniform zaaksoverzicht ontwikkeld dat gevuld wordt door de korpsen. Het betreft de registratie van meldingen, aangiften en uit eigener beweging opgemaakte processen-verbaal van strafrechtelijk verwijtbare incidenten met een discriminatoire achtergrond. Het gaat daarbij zowel om discriminatie als zelfstandig strafbaar feit (zgn. zuivere discriminatie) als discriminatie die de context vormt bij een algemeen delict (bijv. mishandeling of vernieling).

Landelijk is een werkgroep aan de slag om een trefwoordenlijst samen te stellen om in BVH te zoeken naar discriminatie gerelateerde incidenten. Op deze wijze wordt getracht uniformering aan te brengen in de registratie door de korpsen.

Deze uniforme zaaksoverzichten dienen onder andere als input voor de RDO's. Daarnaast dienen de zaaksoverzichten ook een landelijk doel. Door samenvoeging van de regionale zaaksoverzichten kan een landelijk beeld van discriminatoire incidenten worden samengesteld.

Rapportage registratie homofoob geweld

Tussen de RHC en de minister van BZK is in 2007 afgesproken dat korpsen over het eerste half jaar van 2008 cijfers over homofoob geweld aanleveren middels de uniforme zaaksoverzichten. Dit heeft geresulteerd in bijgevoegd "Rapportage registratie homofoob geweld bij de politie". In de eerste helft van 2008 zijn 150 incidenten geregistreerd gericht tegen homoseksuelen. In onze regio betreft dit 5 incidenten. Vervolgens zijn deze incidenten nader gerubriceerd en geanalyseerd.

Enkele conclusies uit deze rapportage zijn:

- Ondanks een lage aangiftebereidheid weet een deel van de slachtoffers de weg naar de politie, Antidiscriminatiebureau of Meldpunt discriminatie te vinden.
- Een substantieel deel van het homofoob geweld (23%) speelt zich af rondom ontmoetingsplaatsen (HOP). Slechts enkele regio's voeren daartoe een specifiek beleid.
- Het grote aantal bekende incidenten en de hevigheid ervan rondom HOP's noodzaakt tot extra inspanningen bij de politie om de veiligheid van bezoekers te garanderen.
- Er is een correlatie tussen de locatie waar incidenten zich afspelen en het soort geweld. Geweld tegen personen doet zich met name voor op HOP's. In de eigen woonomgeving is met name sprake van intimidatie/bedreiging en geweld tegen goederen. Op het internet/school/werk komen verbaal geweld en systematische pesterijen relatief veel voor.
- De wijze waarop de politie vervolg geeft aan de intake vraagt om aandacht. Er wordt niet gewerkt met streefcijfers (bv. percentage aanhoudingen), de registraties bieden geen duidelijkheid rondom de besluitvorming omtrent verdere vervolging.
- Doordat veel incidenten niet strafrechtelijk verwijtbaar zijn en repressie alleen niet volstaat, is het noodzakelijk dat ook andere personen en instanties hun verantwoordelijkheid nemen om antihomoseksueel gedrag te bestrijden. Antidiscriminatiebureaus hebben hier - aanvullend op het RDO - een uitgesproken taak. De bureaus bieden slachtoffers bijstand en hebben zicht op en toegang tot diverse afdoeningsmogelijkheden. Daarnaast ligt hier vooral ook een taak voor gemeenten, scholen, woningbouwcorporaties en websitebeheerders.

Poldis 2008 Criminaliteitsbeeld Discriminatie

Aan de Kamer is toegezegd om vóór 1 juli 2009 een eerste jaarverslag op te leveren over alle geregistreerde incidenten van discriminatoir gedrag. Derhalve is in juni 2009 een landelijke criminaliteitsbeeldanalyse discriminatie 2008 gepubliceerd, genaamd "Poldis 2008 Criminaliteitsbeeld Discriminatie". De input hiervoor is geleverd door de politiekorpsen in de vorm van de uniforme zaaksoverzichten van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2008. In onze regio betreft dit 177 geregistreerde incidenten. Deze analyse is bijgevoegd.

Ons korps ontving enkele vragen van de media naar aanleiding van de analyse. De korpsen Limburg-Noord en Limburg-Zuid registreerden landelijk gezien ruim 16% van de discriminatie-incidenten en men vond dit behoorlijk hoog. De provincie komt daar landelijk gezien mee op de tweede plek, na Noord-Holland.

Volgens onderzoeker Floris Tas van het LECD is het relatief hoge aantal discriminatiegevallen in Limburg vooral te verklaren door de extra aandacht die de Limburgse politiekorpsen besteden aan het goed registreren van discriminatiegevallen. „De cijfers zijn zorgwekkend, maar dat geldt voor het hele land. Deze getallen zeggen echter niet zomaar dat in Limburg meer gediscrimineerd wordt dan in andere provincies. Het is juist een goed teken dat jullie provincie zoveel werk maakt van antidiscriminatieaanpak en het goed registreren daarvan.” Een woordvoester van de Politie Limburg-Noord geeft ook aan dat het hoge aantal aangiftes in Limburg vooral komt door de speciale manier van registreren die sinds kort gebruikt wordt. „Als ergens een hakenkruis op geklad wordt, is dat voor ons sinds kort geen ‘vandalisme’ meer, maar ‘discriminatie’. Datzelfde geldt voor een vechtpartij waar mogelijk discriminatie aan ten grondslag lag. Dat maakt het grote verschil met provincies die dat nog niet zo nauwkeurig registreren

Enkele conclusies uit het Criminaliteitsbeeld Discriminatie zijn:

- Zes keer per dag komt bij de politie een melding of aangifte binnen van discriminatie. In 2008 zijn bij de politie 2.240 incidenten bekend geworden.
- Slachtoffers weten inmiddels de weg naar de politie of een antidiscriminatievoorziening te vinden om melding te maken van discriminatie.
- De aangiftebereid blijft een aandachtspunt. Die is traditioneel over de hele lijn laag. Uit het jaaroverzicht blijkt dat bepaalde groeperingen (zoals gehandicapten/Roma en Sinti/Oost-Europeanen) de weg naar de politie nog niet zo goed weten te vinden.
- Discriminatie uit zich vaak in woord en geschrift. In 61% van de gevallen gaat het om belediging. Slechts in 13% van de gevallen is er sprake van fysiek geweld dat is gericht tegen personen. Bij homoseksuelen is dit percentage hoger. Een groot deel van de discriminatie bestaat uit het bekladden van gebouwen en andere objecten in de openbare ruimte. Veelal met extreemrechtse tekens of hakenkruizen (440 incidenten). Dat er relatief weinig sprake is van fysiek geweld, maakt de incidenten niet minder heftig en vilein. Een kras op de ziel heelt vaak minder snel dan een blauw oog. De kerntaak van de politie is criminaliteitsbestrijding. Veel van de incidenten zijn in termen van “crimineel gedrag” op het eerste gezicht wellicht niet schokkend, maar kunnen als maatschappelijk ongewenst geduid worden. De politie heeft ook als taak dit te signaleren.
- De meeste discriminatoire incidenten zijn gericht tegen (vermeende) buitenlanders. De discriminatiegrond ‘ras/nationaliteit’ beslaat 40% van de incidenten.
- Het aantal incidenten gericht tegen homoseksuelen vertoont over 2008 een licht stijgende lijn. Antisemitisme en extreemrechtse uitingen nemen bij de incidenten een belangrijke plaats in.
- Specifieke groepen zoals Roma en Sinti, Oost-Europeanen en gehandicapten komen in de politieregistratie nauwelijks voor. Dit in tegenstelling tot discriminatoire uitingen tegen politiemedewerkers (7,5% van de incidenten).

Taakaccenthouders discriminatie

In de beleidsnota discriminatie wordt aanbevolen om binnen de korpsen taakaccenthouders discriminatie aan te stellen en tijd en ruimte te creëren voor deskundigheidsbevordering. Deze taakaccenthouders hebben vergelijkbare taken als taakaccenthouders jeugd, zeden, huiselijk geweld, alleen gericht op discriminatie. Deze personen zijn werkzaam op operationeel niveau in de districten.

Uit ervaringen blijkt dat het opnemen van melding en aangifte met een discriminatoire achtergrond specifieke expertise vereist onder andere wat betreft inlevingsvermogen en juridische zaken. Extra deskundigheidsbevordering middels opleiding is noodzakelijk.

Het LECD heeft in samenwerking met de afdeling Maatwerk van de Politieacademie, het LECD-OM en Artikel 1 (de antidiscriminatievoorzieningen in de gemeenten) een vierdaagse opleiding ontwikkeld. Dit programma kan op maat worden gemaakt.

Vergadering : RMT

Agendapunt :

Onderwerp : **Stand van zaken aanpak discriminatie**

Achtergrond

Onlangs zijn landelijk publicaties omtrent discriminatie verschenen, te weten rapportage homofoob geweld en de landelijke criminaliteitsbeeldanalyse discriminatie. Beide publicaties zijn tot stand gekomen met input van de politiekorpsen. Deze publicaties zijn dan ook aanleiding om de stand van zaken omtrent de aanpak van discriminatie weer te geven.

Eind 2007 is de vernieuwde Aanwijzing Discriminatie van het College van Procureurs Generaal van kracht geworden. De door de RHC en Kbb vastgestelde Beleidsnota Discriminatie is de uitwerking hiervan voor de politie. Deze beleidsnota schetst de ontwikkelingen die het afgelopen jaar reeds hebben plaatsgevonden en geeft de koers weer voor 2008 tot 2010 wat betreft de aanpak van discriminatie van burgers door de politie in Nederland.

De aanpak van deze vorm van discriminatie omvat twee hoofdlijnen, namelijk aandacht voor het vertrouwen van de burger in politie en het inrichten van de strafrechtelijke aanpak. Voor de korpsen dient deze meerjarenvizie als inspiratiebron.

Vertrouwen van de burger

Een adequate aanpak van discriminatie bepaalt ook het imago van de politie. Een politie die door een deel van de bevolking als ontoegankelijk, weinig respectvol, stigmatiserend of zelfs discriminerend wordt ervaren, heeft het lastig. Zeker op momenten dat het in divers samengestelde wijken spannend wordt. Daarom wordt voorgesteld om klachten over discriminatie herkenbaar op te nemen in de klachtenregistratie van de korpsen en klachten over discriminatie voor te leggen aan de bestaande klachten commissie in de korpsen.

Uit navraag bij de regionale klachtencoördinator blijkt dat klachten over discriminatie worden verwerkt in de klachtenregistratie en dat alle klachten op discriminatiegebied (bejegeningklachten) worden voorgelegd aan de klachtencommissie van ons korps.

Strafrechtelijke Aanpak

Discriminatie is een strafbaar feit en daardoor een kerntaak van de politie. Voor de politie is de Aanwijzing discriminatie 2007 maatgevend. Enkele aandachtspunten die in deze notitie worden benoemd zijn het Regionaal Discriminatie Overleg (RDO), registratie middels uniforme zaaksoverzichten en taakaccenthouders discriminatie.

Regionaal Discriminatie Overleg

In de Aanwijzing Discriminatie 2007 wordt aandacht geschonken aan de samenwerking tussen het OM, de regiopolitie en de Antidiscriminatievoorzieningen. Deze samenwerking wordt georganiseerd in een Regionaal Discriminatieoverleg (RDO). In het RDO overleggen de discriminatieofficier, politie en de ketenpartners over de lijst van discriminatie-incidenten. Onderwerp van overleg kan verder zijn, de ontwikkeling van een gezamenlijk beleidsplan, de evaluatie van de onderlinge samenwerking en de terugkoppeling van de afdoening van zaken.

In 2008 is door ons korps energie gestoken in het opzetten van het Regionaal Discriminatie Overleg Limburg. In 2008 hebben twee bijeenkomsten plaatsgevonden onder voorzitterschap van de discriminatieofficier van parket Maastricht. In dit overleg is het parket Roermond en Maastricht en de korpsen Limburg-Noord en Limburg-Zuid vertegenwoordigd. Op termijn kan dit overleg aangevuld worden met de vertegenwoordigers van de antidiscriminatievoorzieningen en vertegenwoordigers van het lokaal bestuur.

Binnen het parket Maastricht heeft eind 2008 een herverdeling van portefeuilles plaatsgevonden. Tot op heden is nog geen nieuw RDO door de officier van justitie georganiseerd.

Registratie: uniform zaaksoverzicht

De Aanwijzing discriminatie geeft aan dat het van belang is om zicht te hebben op de aard en omvang van de discriminatieproblematiek op politieregionniveau.

Hiervoor is de registratie van meldingen en aangiften van discriminatie-incidenten een noodzakelijke voorwaarde. Het Landelijke Expertisecentrum Diversiteit heeft een uniform zaaksoverzicht ontwikkeld dat gevuld wordt door de korpsen. Het betreft de registratie van meldingen, aangiften en uit eigener beweging opgemaakte processen-verbaal van strafrechtelijk verwijtbare incidenten met een discriminatoire achtergrond. Het gaat daarbij zowel om discriminatie als zelfstandig strafbaar feit (zgn. zuivere discriminatie) als discriminatie die de context vormt bij een algemeen delict (bijv. mishandeling of vernieling).

Landelijk is een werkgroep aan de slag om een trefwoordenlijst samen te stellen om in BVH te zoeken naar discriminatie gerelateerde incidenten. Op deze wijze wordt getracht uniformering aan te brengen in de registratie door de korpsen.

Deze uniforme zaaksoverzichten dienen onder andere als input voor de RDO's. Daarnaast dienen de zaaksoverzichten ook een landelijk doel. Door samenvoeging van de regionale zaaksoverzichten kan een landelijk beeld van discriminatoire incidenten worden samengesteld.

Rapportage registratie homofoob geweld

Tussen de RHC en de minister van BZK is in 2007 afgesproken dat korpsen over het eerste half jaar van 2008 cijfers over homofoob geweld aanleveren middels de uniforme zaaksoverzichten. Dit heeft geresulteerd in bijgevoegd "Rapportage registratie homofoob geweld bij de politie". In de eerste helft van 2008 zijn 150 incidenten geregistreerd gericht tegen homoseksuelen. In onze regio betreft dit 5 incidenten. Vervolgens zijn deze incidenten nader gerubriceerd en geanalyseerd.

Enkele conclusies uit deze rapportage zijn:

- Ondanks een lage aangiftebereidheid weet een deel van de slachtoffers de weg naar de politie, Antidiscriminatiebureau of Meldpunt discriminatie te vinden.
- Een substantieel deel van het homofoob geweld (23%) speelt zich af rondom ontmoetingsplaatsen (HOP). Slechts enkele regio's voeren daartoe een specifiek beleid.
- Het grote aantal bekende incidenten en de hevigheid ervan rondom HOP's noodzaakt tot extra inspanningen bij de politie om de veiligheid van bezoekers te garanderen.
- Er is een correlatie tussen de locatie waar incidenten zich afspelen en het soort geweld. Geweld tegen personen doet zich met name voor op HOP's. In de eigen woonomgeving is met name sprake van intimidatie/bedreiging en geweld tegen goederen. Op het internet/school/werk komen verbaal geweld en systematische pesterijen relatief veel voor.
- De wijze waarop de politie vervolg geeft aan de intake vraagt om aandacht. Er wordt niet gewerkt met streefcijfers (bv. percentage aanhoudingen), de registraties bieden geen duidelijkheid rondom de besluitvorming omtrent verdere vervolging.
- Doordat veel incidenten niet strafrechtelijk verwijtbaar zijn en repressie alleen niet volstaat, is het noodzakelijk dat ook andere personen en instanties hun verantwoordelijkheid nemen om antihomoseksueel gedrag te bestrijden. Antidiscriminatiebureaus hebben hier - aanvullend op het RDO - een uitgesproken taak. De bureaus bieden slachtoffers bijstand en hebben zicht op en toegang tot diverse afdoeningsmogelijkheden. Daarnaast ligt hier vooral ook een taak voor gemeenten, scholen, woningbouwcorporaties en websitebeheerders.

Poldis 2008 Criminaliteitsbeeld Discriminatie

Aan de Kamer is toegezegd om vóór 1 juli 2009 een eerste jaarverslag op te leveren over alle geregistreerde incidenten van discriminatoir gedrag. Derhalve is in juni 2009 een landelijke criminaliteitsbeeldanalyse discriminatie 2008 gepubliceerd, genaamd "Poldis 2008 Criminaliteitsbeeld Discriminatie". De input hiervoor is geleverd door de politiekorpsen in de vorm van de uniforme zaaksoverzichten van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2008. In onze regio betreft dit 177 geregistreerde incidenten. Deze analyse is bijgevoegd.

Ons korps ontving enkele vragen van de media naar aanleiding van de analyse. De korpsen Limburg-Noord en Limburg-Zuid registreerden landelijk gezien ruim 16% van de discriminatie-incidenten en men vond dit behoorlijk hoog. De provincie komt daar landelijk gezien mee op de tweede plek, na Noord-Holland.

Volgens onderzoeker Floris Tas van het LECD is het relatief hoge aantal discriminatiegevallen in Limburg vooral te verklaren door de extra aandacht die de Limburgse politiekorpsen besteden aan het goed registreren van discriminatiegevallen. „De cijfers zijn zorgwekkend, maar dat geldt voor het hele land. Deze getallen zeggen echter niet zomaar dat in Limburg meer gediscrimineerd wordt dan in andere provincies. Het is juist een goed teken dat jullie provincie zoveel werk maakt van antidiscriminatieaanpak en het goed registreren daarvan.” Een woordvoester van de Politie Limburg-Noord geeft ook aan dat het hoge aantal aangiftes in Limburg vooral komt door de speciale manier van registreren die sinds kort gebruikt wordt. „Als ergens een hakenkruis op geklad wordt, is dat voor ons sinds kort geen ‘vandalisme’ meer, maar ‘discriminatie’. Datzelfde geldt voor een vechtpartij waar mogelijk discriminatie aan ten grondslag lag. Dat maakt het grote verschil met provincies die dat nog niet zo nauwkeurig registreren

Enkele conclusies uit het Criminaliteitsbeeld Discriminatie zijn:

- Zes keer per dag komt bij de politie een melding of aangifte binnen van discriminatie. In 2008 zijn bij de politie 2.240 incidenten bekend geworden.
- Slachtoffers weten inmiddels de weg naar de politie of een antidiscriminatievoorziening te vinden om melding te maken van discriminatie.
- De aangiftebereid blijft een aandachtspunt. Die is traditioneel over de hele lijn laag. Uit het jaaroverzicht blijkt dat bepaalde groeperingen (zoals gehandicapten/Roma en Sinti/Oost-Europeanen) de weg naar de politie nog niet zo goed weten te vinden.
- Discriminatie uit zich vaak in woord en geschrift. In 61% van de gevallen gaat het om belediging. Slechts in 13% van de gevallen is er sprake van fysiek geweld dat is gericht tegen personen. Bij homoseksuelen is dit percentage hoger. Een groot deel van de discriminatie bestaat uit het bekladden van gebouwen en andere objecten in de openbare ruimte. Veelal met extreemrechtse tekens of hakenkruizen (440 incidenten). Dat er relatief weinig sprake is van fysiek geweld, maakt de incidenten niet minder heftig en vilein. Een kras op de ziel heelt vaak minder snel dan een blauw oog. De kerntaak van de politie is criminaliteitsbestrijding. Veel van de incidenten zijn in termen van “crimineel gedrag” op het eerste gezicht wellicht niet schokkend, maar kunnen als maatschappelijk ongewenst geduid worden. De politie heeft ook als taak dit te signaleren.
- De meeste discriminatoire incidenten zijn gericht tegen (vermeende) buitenlanders. De discriminatiegrond ‘ras/nationaliteit’ beslaat 40% van de incidenten.
- Het aantal incidenten gericht tegen homoseksuelen vertoont over 2008 een licht stijgende lijn. Antisemitisme en extreemrechtse uitingen nemen bij de incidenten een belangrijke plaats in.
- Specifieke groepen zoals Roma en Sinti, Oost-Europeanen en gehandicapten komen in de politieregistratie nauwelijks voor. Dit in tegenstelling tot discriminatoire uitingen tegen politiemedewerkers (7,5% van de incidenten).

Taakaccenthouders discriminatie

In de beleidsnota discriminatie wordt aanbevolen om binnen de korpsen taakaccenthouders discriminatie aan te stellen en tijd en ruimte te creëren voor deskundigheidsbevordering. Deze taakaccenthouders hebben vergelijkbare taken als taakaccenthouders jeugd, zeden, huiselijk geweld, alleen gericht op discriminatie. Deze personen zijn werkzaam op operationeel niveau in de districten.

Uit ervaringen blijkt dat het opnemen van melding en aangifte met een discriminatoire achtergrond specifieke expertise vereist onder andere wat betreft inlevingsvermogen en juridische zaken. Extra deskundigheidsbevordering middels opleiding is noodzakelijk.

Het LECD heeft in samenwerking met de afdeling Maatwerk van de Politieacademie, het LECD-OM en Artikel 1 (de antidiscriminatievoorzieningen in de gemeenten) een vierdaagse opleiding ontwikkeld. Dit programma kan op maat worden gemaakt.